Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

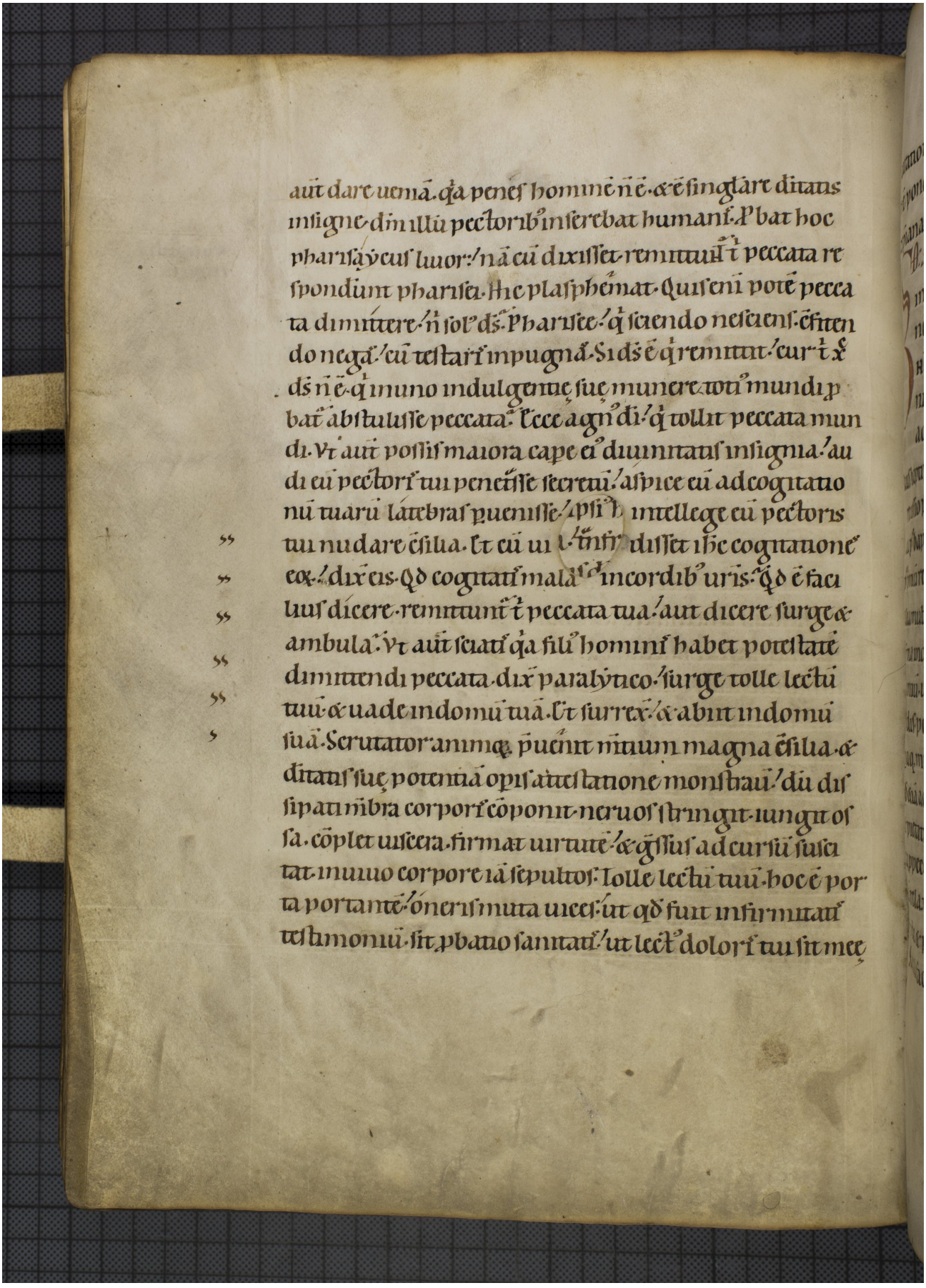

aut dare uenia. qa penes hominē nē. & ē singlare ditatis
insigne. dm illu pectoribus inserebat humanis. Pbat hoc
pharisaycus liuor: nā cū dixisset. remittuntur t peccata re
spondunt pharisei. Hic plasphemat. Quis enī potē pecca
ta dimittere. nisi solus ds. Pharisee. qui sciendo nesciens. cfiten
do negat. cū testaris impugnat. Si ds ē qui remittit. cur t xc
ds nē. qui in uno indulgentie sue munere totius mundi p
bat abstulisse peccata. Ecce agnus di. qui tollit peccata mun
di. Vt aut possis maiora capere eius diuinitatis insignia. au
di eū pectoris tui penetrasse secretū. aspice eū ad cogitatio
nū tuarū latebras puenisse. ipsi h intellege eū pectoris
tui nudare cēsilia. Et cū ui[illegible] tnfr[illegible]disset ihc cogitationes
eorū. dixit eis. Qd cogitatis mala[illegible] in cordibus uris. Qd ē faci
lius dicere. remittuntur t peccata tua. aut dicere surge &
ambula. Vt aut sciatis qa filius hominis habet potestatē
dimittendi peccata. dixit paralytico. surge tolle lectū
tuū. & uade in domū tuā. Et surrexit. & abiit in domū
suā. Scrutator animorū puenit mentium magna cēsilia. &
ditatis sue potentiā opis attestatione monstrauit. dū dis
sipati mēbra corporis cōponit. neruos stringit. iungit os
sa. cōplet uiscera. firmat uirtutē. & gressus ad cursū susci
tat. in uiuo corpore iā sepultos. Tolle lectū tuū. hoc ē por
ta portantē. oneris muta uices. ut qd fuit infirmitatis
testimoniū. sit pbatio sanitatis. ut lectus doloris tui sit mee